

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto I

Celje, dne 24. oktobra 1930

Štev. 13

Dipl. ing. Dolinar Janko:

Apnajte hmeljske nasade!

Za uspešen razvoj naših kulturnih rastlin je neobhodno potrebno, da je v zemlji, na kateri jih pridelujemo, tudi zadosti apna. Apno ni samo važna in za rastline neobhodno potrebna hranilna snov, temveč tudi izboljšuje zemljo v fizikalnem, bakterio-loškem in kemijskem oziru.

Apno predvsem veže v zemlji škodljive kisline, ki preprečujejo nadaljnji razvoj in rast, ter jih na ta način napravi neškodljive. Nadalje podpira apno v zemlji delovanje koristnih bakterij ter napravi zemljo bolj sipko, bolj rahlo; tudi razkužuje zemljo, ker ubija klice raznih glivičnih bolezni (n. pr. peronosporo na hmelju). Apno urejuje množino vode v zemlji, ker veže zimsko vlago in na ta način preprečuje posledice suše. V zemlji, ki ima dosti apna, se rastlinske hranilne snovi hitreje in bolje razkrojijo ter so tako rastlinam laže dostopne; zlasti pospešuje apno razkroj hlevskega gnoja in pretvarja beljakovine v nitrato, ki so rastlinam najlaže dostopna dušičnata hrana. Odtod tudi pregovor, da apno očeta obogati in sina osiromaši. Ker namreč apno napravi hranilne snovi rastlinam laže dostopne, se le-te bujno razvijajo in dajo obilne pridelke, pri tem pa seveda izčrpajo mnogo hrane iz zemlje; ako take zemlje potem zadosti ne gnojimo, postane kaj kmalu revna na hranilnih snoveh. Ker pa je naš namen, da dobimo čim večje in čim boljše pridelke, moramo seveda zemlji tudi rastlinske hranilne snovi vračati v obliki gnojenja. V tem slučaju pa apno obogati ne samo očeta, temveč tudi sina. Apno torej tudi v prav obilni meri pospešuje uspeh gnojenja in delovanja raznih gnojil.

Dobra, rodovitna zemlja vsebuje vedno tudi zadostno množino apna. Takoimenovane apnenaste zemlje vsebujejo 20—30% apna, navadno pa se računa, da ga mora biti v zemlji vsaj $\frac{1}{2}$ %. Ako ga ni, je treba zemljo apnati, gnojiti z apnom, ako hočemo, da nam da zadovoljive pridelke. Zlasti težke in vlažne zemlje navadno trpijo na pomanjkanju apna, pa tudi v lahkih, peščenih zemljah ga često primanjkuje. Večkrat se čujejo pritožbe, da ta ali oni kmetovalec sicer zemljo dobro gnoji s hlevskim gnojem in tudi z umetnimi gnojili, pa vendar ne vidi nobenega pravega uspeha. Vzrok temu neuspehu je navadno okolnost, da v zemlji primanjkuje apna. Zato je zemljo treba najprej dobro poapnati, pa se bo hitro pokazal tudi uspeh gnojenja. Ali ima zemlja dosti apna ali ne, lahko presodimo že po samoniklih rastlinah. V zemlji, bogati na apnu, raste predvsem lapuh, razne detelje, robida, maline, divja roža itd.; ako pa je zemlja revna na apnu, raste zlasti preslica, kislica, ivanjščica ali volovsko oko, šaš, loč, vresje itd. Pa tudi z navadnim in enostavnim poskusom se lahko prepričamo, če ima zemlja dosti apna ali ne, in sicer tako, da polijemo zemljo s solno kislino, ki jo za par dinarjev dobimo v vsaki boljši trgovini. Ako je v zemlji dosti apna, tedaj čujemo pri tem poskusu slično šumenje, kakor če gasimo živo apno; ako pa v zemlji apna ni, omenjeno šumenje izostane.

Poleg mnogovrstnega koristnega delovanja v zemlji, pa je apno tudi rastlinam neobhodno potrebna hranilna snov. Vse naše kulturne rastline, izvzemši morda lupino, potrebujejo poleg ostalih glavnih hranilnih snovi tudi apna, seveda nekatere več, druge manj. Zelo mnogo apna potrebuje n. pr. lucerna, razmeroma malo pa ajda.

Kaj pa hmelj? Ali je tudi hmelju treba apna?

Treba, in še kako treba! Apno je za pravilen razvoj hmeljske rastline celo neobhodno potrebno. Izmed vseh naših kulturnih rastlin potrebuje namreč poleg lucerne baš hmelj največ apna. Dočim izčrpa žito v teku enega leta iz zemlje na 1 ha le 17 do 26 kg apna, izčrpa ga hmelj več kot desetkrat toliko, 170—280 kg. Pri tem pa apno tudi prav znatno pospešuje odpornost hmeljske rastline proti različnim boleznim. Edinole v zemlji, ki vsebuje dosti apna, raste hmelj najboljše kakovosti, zlasti glede arome in lupulina. To je z neštevilnimi poskusi ponovno dokazano dejstvo. Ako primanjkuje v zemlji apna, listje hmelja predčasno porumeni in postane pegasto. Ta pojav tudi pri nas lahko opazujemo skoraj vsako leto, in kakor sem se letos prepričal v različnih nasadih, je vzrok temu pojavu skoraj vedno le pomanjkanje apna v zemlji.

V letih dobrih cen naši hmeljarji niso štedili in so privoščili hmelju vsa mogoča, celo prekomerna in večkrat tudi neprimerna gnojila. Toda apnali nasadov večinoma niso, in prav v tem tiči še en vzrok, da je kakovost našega hmelja v teh letih tako nezadovoljna. Danes, ko so cene slabe, pa bi hmeljarji radi z gnojenjem nasadov le preveč štedili. Kakor ni bilo prav eno, tudi sedaj ni prav drugo. Srednja pot je najboljša pot! O pravilnem gnojenju se bomo pomenili prihodnjic. Ker so nasadi večinoma itak še dobro zaغنjeni, je zaenkrat najbolj nujno, da jih založimo tudi z apnom.

Apno je v hmeljarstvu neobhodno potrebno in pri tem k sreči tudi najcenejše gnojilo. Za gnojenje z apnom, za apnanje, rabimo dandanes pri nas večinoma apneni prah iz apnenic v Trbovljah in Zagorju, katerega naročamo najenostavneje potom skladišča Kmetijske družbe v Celju in ki stane franko vagon Celje komaj pičlih 18 Din 100 kg. Hmeljske nasade je treba apnati vsako četrto leto, in sicer raztrosimo na 1 ha (približno 4000 sadežev) na lahki zemlji 1000 kg, na težki zemlji pa 2000 kg apnenega prahu. Apnati je najbolje v jeseni: apno raztrositi po suhi zemlji na široko po nasadu in ga potem plitvo zaorati ali zabranati. Najboljši čas za apnanje je torej vprav sedaj. Treba pa je apneni prah čimprej naročiti, ker pozneje apnenice prenehajo z obratom in ga ni več dobiti. Ker pa se razpošiljajo le vagonске pošiljke, je najbolje, ako ga naročajo Hmeljarske podružnice za več hmeljarjev skupaj po cel vagon na domačo postajo. Kdor pa ima blizu apnenico, lahko dobi tudi kar tam apneni prah, ali pa uporabi za apnanje tudi živo apno v kosih, ako mu pride ceneje, in sicer na ta način, da razvozi cele kose apna v majhne kopice po nasadu in jih pokrije z zemljo; v par dneh apno razpade v

prah, katerega se potem raztrosi po vsem nasadu in plitko zaorje ali zabrana.

Kakor iz navednega sledi, je apno neobhodno potrebno za uspešen razvoj hmeljske rastline in doseg čim boljše kvalitete pridelka, pri tem pa tako poceni in tako enostavno v uporabi, da se apnanje hmeljskih nasadov tudi pri današnjih slabih hmeljskih cenah bogato izplača. Namen apnanja ni samo doseči obilnejše, temveč v prvi vrsti doseči glede kakovosti boljše pridelke. Vse za čim boljšo kakovost našega hmelja — tega gesla se mora držati vsak pameten hmeljar in v tem cilju tudi nuditi hmeljski rastlini zadosti apna, da bomo prihodnje leto postavili na trg še boljše blago in dosegli še boljše cene. Zato pa, hmeljarji, aprajte hmeljske nasade, apnajte sedaj, ko je za to najprikladnejši čas!

Razkužite hmeljevke!

Pretežna večina hmeljskih nasadov je pri nas še na hmeljevke. Sicer so se v letih dobrih cen tudi hmeljevke silno podražile in so si zato nekateri hmeljarji rajši omislili žično konstrukcijo, ki že tedaj ni prišla nič draže; toda sedaj, ko so padle cene hmelju, so padle tudi cene hmeljevkam in bo zato večina naših hmeljarjev zopet ostala pri hmeljevkah, ker danes je pri teh razmerah pač res treba štediti čim bolj na vseh koncih in krajih.

Edina prednost hmeljev pred žično konstrukcijo je bila in je danes zopet le ta, da so hmeljevke cenejše. Največja njihova slaba stran pa je, da nudijo kaj pripravno skrivališče in prezimovališče različnim škodljivcem, ki se na ta način vedno bolj širijo v naših nasadih. V drugih hmeljarskih krajih imajo nasade skoro izključno le na žično konstrukcijo, zato pa tudi nikjer ne povzročajo razni škodljivci, zlasti hmeljske stenice, hmeljarjem toliko preglavic in škode, kakor baš pri nas. Hmeljske stenice namreč prezimijo večinoma v razpokah in pod skorjo hmeljev, ostanejo tako trajno v nasadu in se vedno bolj množijo.

Ako torej hočemo obdržati nasade na hmeljevke ter se tako ogniti navidezno visoki investiciji za žično konstrukcijo, moramo na vsak način hmeljevke tudi redno vsako leto razkužiti in na ta način preprečiti tako nevarno širjenje škodljivcev, v prvi vrsti hmeljskih stenic.

Že pri izbiri hmeljev moramo biti previdni in uporabiti le take, ki so res trpežne, ker le te nam pridejo tudi res ceneje. Pri tem pa je tudi neobhodno potrebno, da hmeljevke popolnoma olupimo, ker baš pod skorjo najdejo stenice najboljše prezimovališče. Izgovor, da po neolupljenih hmeljevkah

hmelj bolje pleza, ne drži. Dobro je tudi, da nove hmeljevke pred uporabo konzerviramo, da bodo bolj trpežne in dalj časa izdržale. Imamo sicer več načinov konzerviranja, toda še najceneje pride, ako jih namočimo in namažemo s 5% raztopino modre galice (na 100 l vode 5 kg modre galice brez apna).

Poleg tega pa moramo hmeljevke tudi v s a k o l e t o v jeseni, predno jih postavimo v piramide, dobro r a z k u ž i t i in s tem uničiti vse škodljivce, ki so se zalezli v razpoke, da tam udobno prezimijo in prihodnje leto zopet nadaljujejo svoje uničujoče delo v naših nasadih. Za razkuževanje hmeljev se priporoča več načinov: položiti hmeljevke za par tednov v vodo, namazati s petrolejem, ali pa v posebnih zaprtih pripravah pariti z oglenčevim žveplencem. Vsi ti načini so dobri, najboljši je zadnji, vendar so vsi predragi ali pa preokorni. Najenostavneje in najceneje pa razkužimo hmeljevke na ta način, da zakurimo kar v neposredni bližini nasada dober ogenj ter potegnemo vsako hmeljevko parkrat skozi plamen; pri tem namreč vročina ugonobi ves mrčes, ki se je vgnedil v razpokah.

Ponovno poudarjam, da je nevarnost, ki preti našemu hmelju od hmeljskih stenic, leto za letom večja, in da stenice najbolj uspešno zatiramo na ta način, da hmeljevke redno vsako leto razkužimo. Znosite torej staro slamo, porezane hmeljske trte, dračje itd. na grmado, zakurite dober ogenj in razkužite hmeljevke v plamenu! Hmeljevke pa poprej olupite, ako so še neolupljene, in skorjo sežgite na grmadi! Stroškov ni skoro nobenih, delo gre hitro od rok in dva moža lahko razkužita par tisoč hmeljev na dan. Vprav sedaj je najprikladnejši čas za razkuževanje hmeljev in uspešno zatiranje hmeljskih stenic — teh vedno bolj nevarnih sovražnikov naših hmeljskih nasadov!

Švicarsko mnenje o našem hmelju

Poskusna postaja švicarskih pivovarn v Zürichu, kateri so bili predloženi trije vzorci našega letošnjega hmelja, sledeče presoja naš pridelek:

Vzorec 1.: Vode vsebuje 11·6%, grenčične kisline 13·1%, v suhi snovi 14·8%. Barva hmelja je prilično enakomerna, olivno-zelena do svetlo olivno-zelena. Obiranje zadovoljivo. Kocnji in peclji se najdejo le posamezno, seme zelo redko. Oblika in velikost kobil je prilično enakomerna. Zrast vretenca je srednje fina do prav fina in razdalja med kolenci na vretencu zelo majhna. Lupulin je svetlo zlato-rumene barve, leskeč in lepljiv ter svežega vonja. Aroma hmelja je precej močna, toda prijetna in brez motečih primesi drugega vonja.

Vzorec 2.: Vode vsebuje 11·5%, grenčične kisline 12·2%, v suhi snovi 13·7%. Barva hmelja je blede olivno-zelena do olivno-zelena. Obiranje je zadovoljivo. Glede oblike in velikosti so kobule precej različne. Semena se najde le malo. Zrast vretenca je fina in razdalja med kolenci na vretencu ozka in pogosta. Lupulin je svetlo zlato-rumene do zlato-rumene barve. Lesk in lepljivost normalna. Vonj lupulina je svež. Aroma je prijetna, blaga hmeljska aroma brez motečih primesi drugega vonja. Grenčice so dobre.

Vzorec 3.: Vode vsebuje 11·3%, grenčične kisline 13·3%, v suhi snovi 15%. Barva hmelja je svetlo olivno-zelena. Obiranje se mora označiti kot zadovoljivo. Glede velikosti in oblike so kobule precej različne. Seme se le prav redko najde. Zrast vretenca je zelo fina in razdalja med kolenci na vretencu prav majhna. Kobule vsebujejo obilo svetlo zlato-rumene, leskečega in lepljivega lupulina svežega vonja. Aroma je čista, blaga in prijetna hmeljska aroma. Obilost grenčice 15% se smatra kot zelo visoka.

Ravnatelj: D r. H u s m a n.

Razno

Konec prohibicije v Ameriki? Kakor izgleda, so se Amerikanci suhega režima že popolnoma naveličali, tembolj, ker jim vzdrževanje prohibicije pride tudi predrago. Nedavno je prezident protiprohibicijske zveze v Washingtonu, Curran, preračunal, da stane Ameriko samo nadzorovanje prohibicijskih predpisov letno eno milijardo dolarjev, to je 56 milijard dinarjev, dočim pa n. pr. obratno Angliji redni promet z alkoholnimi pijačami donaša letno 675 milijonov dolarjev, t. j. 37.800 milijonov dinarjev. Zadnji čas pa je protialkoholni komisar Wookock razglasil, da imajo vsi Američani pravico proizvajati pivo, vino, žganje in druge alkoholne pijače doma za lastno uporabo in je zanj le prodaja teh izdelkov prepovedana. Seveda so se Američani, zlasti farmerji (kmetje) tega dovoljenja takoj poslužili in splošno se računa, da je to začetek konca suhega režima v Ameriki. Upravičeno torej lahko upamo, da bo kmalu prišel čas, ko bomo zopet lahko naš hmelj izvažali tudi v Ameriko.

Pivovarniška industrija v Litavski. Preteklo leto je v Litavski obratovalo devet pivovarn, ki so navarile skupno 84.000 hl piva. Letos pa izgleda, da se bo produkcija še zvišala za kakih 20%. Sicer pa pivopivstvo v Litavski ni preveč razširjeno; povprečno pride na vsakega prebivalca letno 4 l piva. Hmelj morajo litavske pivovarne uvažati ter jih zalagajo večinoma francoske in nemške trvdke.

Alkohol tudi redilno sredstvo? Da alkohol človeka ogreje, je splošno znano. Sedaj pa je iz znanstvenega stališča dokazano in potrjeno, da ima alkohol tudi redilno moč. S to zadevo so se pečali zadnje čase zlasti ameriški učenjaki in z neštivilnimi poskusi dognali delovanje alkohola v človeškem telesu. Ugotovili so, da alkohol skoraj pravitako pospešuje izkoriščanje sladkorja,

kakor mast in beljakovine, ter na ta način olajša prebavo sladkorja ne da bi pri tem obremenjeval že itak napolnjeni želodec, kakor to delajo beljakovine in mast. Sicer pa se že davno pripisuje precejšnja redilna moč zlasti pivu, ki se že od nekdaj imenuje »tekoči kruh« in katero, posebno črno, tudi zdravniki radi predpisujejo slabotnim bolnikom. Zadnji čas pa so začeli v Nemčiji variti tudi pivo, ki vsebuje mnogo vitaminov in bo tako redilna vrednost piva še znatno večja.

Produkcija piva na Poljskem narašča, dasi se število pivovarn manjša. Na ozemlju današnje Poljske je bilo pred vojno 500 pivovarn, seveda večinoma malih, lansko leto pa jih je bilo le še 188. Produkcija piva je znašala leta 1927 le 2,097.110 hl, leta 1928 pa 2,510.500 hl. Pije pa pivo na Poljskem večinoma le srednji stan, dočim pijejo nižji sloji rajši žganje, višji pa vino. Pred vojno se je stočilo povprečno na osebo letno 18 l piva, sedaj pa se ga le 9 l. Vsekakor povojna produkcija še znatno zaostaja za predvojno.

Produkcija piva v Mehiki se vzdržuje na enaki višini vkljub silnemu uvozu in agitaciji brezalkoholnih pijač iz Zedinjenih držav. Produkcija piva je znašala leta 1927 celih 7,115.289 hl, leta 1928 le 6,791.092 hl, leta 1929 pa zopet 7,076.241 hl. Splošno so v Mehiki le večje pivovarne ter jih je vseh skupaj samo 20. Vse te pivovarne vodijo z izjemo dveh Francozov in dveh Čehoslovakov sami Nemci. Zato se uvaža v Mehiko tudi večinoma le hmelj iz Nemčije.

Vprašanja in odgovori

F. B., Braslovče: Imam še precej lanskega hmelja. Ali je kaj izgleda, da se bo letos tudi ta še spravil v denar?

Odgovor: Ker je letošnji pridelek razprodan, povpraševanje po štajerskem hmelju pa še vedno traja, ni izključeno, da bo tudi še dobro ohranjeni lanski pridelek prišel na vrsto. Zadnji čas smo dobili vprašanja od par francoskih tvrdk, če je še kaj blaga na razpolago, pa smo jih obvestili, da je letošnji pridelek že razprodan, pač pa imamo še precej dobro ohranjenega lanskega pridelka na razpolago.

Ali ste že poravnali naročnino ?

F. R., Šmartno: Hmeljske stenice mi od leta do leta povzročajo večjo škodo na hmelju. Na kakšen način bi se dalo to zalego temeljito zatreti? V prvih številkah lista ste začeli opisovati boleznin in škodljivce hmelja, potem pa ste prenehali vključiti temu, da še mnogih niste opisali. Ali s tem člankom ne mislite nadaljevati?

Odgovor: Kar se tiče zatiranja stenic, najdete odgovor v članku »Razkužite hmeljevke« v današnji številki. S člankom »Bolezni in škodljivci hmelja« smo morali prenehati, ker je bilo v času sezone preveč nujnejšega gradiva. Seveda bomo članek nadaljevali, pričeli že v eni prihodnjih številki in popisali še ostale škodljivce

kakor tudi pri vsakem posebej navedli najboljši način za uspešno zatiranje.

J. R., Sv. Peter: Letos smo prodali hmelj sicer draže kot lani, vendar cena še ni krila pridelovalnih stroškov. Nekateri pa so le dobili pogum in hočejo nasade povečati, drugi zopet priporočajo nasade še bolj skrčiti. Kako pa Vi svetujete?

Odgovor: Na to vprašanje kar na kratko odgovoriti res ni mogoče. Zato boste dobili tozadevni odgovor v eni prihodnjih številki v daljšem članku.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Večino pridelka so trgovci že prevzeli ter zato tudi hmeljarne počasi zaključujejo letošnjo glavno sezono. Povpraševanje po štajerskem hmelju pa še vedno traja in so se zadnji čas zlasti nekatere francoske tvrdke začele zanimati za naš hmelj. Cene so čvrste, celo stopajo in se zadnji ostanki letošnjega pridelka prodajajo po 12—15 Din za kilogram. Neprodanega pa je le še kakih 200 stotov hmelja, katerega pa producenti trdno držijo in zahtevajo še višje cene. Ker pa je neprodanih le še nekaj partij, inozemski trgovci počasi odhajajo in zapuščajo naše tržišče. Za lanski pridelek zaenkrat še ni zanimanja.

Vojvodina: Letošnja sezona se bliža koncu, ker so zaloge pri producentih že majhne ter v čvrstih rokah, ki zahtevajo boljše cene. Cene pa so dosedaj še vedno enake in se plača le po 5—10 Din za kilogram. Glasom poročila združenih vojvodinskih hmeljarjev v Petrovcu je bilo letos v Vojvodini še 3000 oralov hmeljskih nasadov, na katerih se je pridelalo približno 10.000 stotov hmelja. Obraneža je le 6500 stotov, dočim ga je ostalo 3500 neobraneža. Prvovrstnega pridelka je bilo 5000 stotov, 1000 stotov srednjega in 500 stotov slabšega. Prodano pa je bilo 1000 stotov po 8—10 Din, 5000 stotov po 5—8 Din, ostali pa ceneje, razen kakih 200 stotov, ki so še neprodani.

Češkoslovaška: Zadnjih štirinajst dni je bila kupčija precej živahna in računa se, da je prodanega že nad dve tretjini letošnjega pridelka. Cene so se nekoliko dvignile in se plača pri čvrsti tendenci za žateški hmelj po 13—18 Din, za uštecki 10—15 Din ter za dubski in ostali češki hmelj po 8—10 Din za kilogram. Trguje se največ srednji žateški hmelj po 14—15 Din za kilogram. — Da bi regulirali in dvinili cene, so ustanovili hmeljarji z državno pomočjo posebni hmeljarsko-trgovski sindikat, ki bo urejeval cene in po potrebi tudi nakupoval hmelj. Do nakupovanja še ni prišlo, ker še ni odprt potrební kredit, ki bo znašal nad 30 milijonov Din. Pač pa je sindikat že določil najnižje cene, in sicer: za žateški hmelj 13 Din, za uštecki, rodnicki in tršicki hmelj 10 Din in za dubski hmelj 8 Din za kilogram.

Nemčija: Zadnji čas je bila kupčija zelo živahna ter so se cene učvrstile. Trguje se po sledečih cenah: Hallertau 14—27 Din, Württemberg 23—26 Din, Baden 14—22 Din, Hersbruck (gorski hmelj) 10—18 Din in Aischgrund 9—14 Din za kilogram. V rokah producentov se nahaja komaj še ena četrtnina letošnjega pridelka, ostalo je že prodano. Splošno se domneva, da gre zasluga, da se cene nemškemu hmelju tako dobro držijo, predvsem šele nedavno osnovani hmeljarski prodajni organizaciji, ki

razpolago s kapitalom okoli 15 milijonov Din ter z uspešno intervencijo vedno pravočasno dviga popraševanje in tako regulira cene.

Francija: Razen kakih 100 stotov je v Alzaciji že ves pridelek razprodan, letos tako hitro kot še nikoli. Cene so se zadnji čas hitro dvignile in poskočile na 13 do 17 Din za kilogram. Po ostalem francoskem hmelju pa ni dosti popraševanja in se plača le po 8—10 Din za kilogram. Ker je znašal letošnji pridelek alzaškega hmelja le 11.000 stotov (lani 46.000), se uvaža zlasti mnogo češkega hmelja, ki je letos izredno poceni.

Anglija: Na angleškem trgu vlada geslo: kupujte le najboljše, ostalo pa pustite. Znatnejše popraševanje je le po prvovrstnem Goldingu, ki je večinoma že razprodan. Tudi Fuggle (vrsta hmelja) se dobro drži. Plača se po 10—20 Din za kilogram, res prvovrstno blago tudi do 28 Din za kilogram. Cene za prvovrstno blago so čvrste in se dvigajo.

Belgija: Tendenca na trgu v Bruslju je zelo mirna. Hmelj iz Poperinghe notira 8—10 Din in hmelj iz Alost 10—12 Din za kilogram.

Amerika: Letošnji pridelek se ceni na 160.000 stotov, dočim je znašal lanski 200.000 stotov. Kakovost je v splošnem dobra. Plača se, po kakovosti pač, po 8 do 21 Din za kilogram. Za prvovrstni inozemski hmelj pa se plača tudi po 40—50 Din za kilogram.

Za razvedrilo

Na vojni.

»Gospod kapitan, iz katere bitke pa imate to brazgotino na čelu?«

»Iz prvih dni mojih medenih tednov.«

Za spričevalo.

Sinček: »Tati, ali se znaš podpisati tudi z zaprtimi očmi?«

Oče: »Seveda. Pa zakaj vprašaš?«

Sinček: »Zapri torej oči in podpiši moje spričevalo.«

Ljudožrci.

Učitelj: »Ti torej ne veš, kaj so to ljudožrci? Kaj pa bi bil ti, če bi pojedel očeta in mater?«

Učenec: »Sirota, gospod učitelj.«

V šoli.

Katehet: »Jožek, ali je v našem razredu Bog?«

Jožek (gleda raztreseno okoli): »Prosim, ni ga.«

Katehet: »Otroci, smejte se mu, on ne ve, da je Bog povsod in torej tudi v našem razredu.«

Jožek: »Prosim, ali je torej v naši kleti tudi Bog, če je povsod?«

Katehet: »Seveda je tudi.«

Jožek: »Otroci, smejte se mu, mi sploh nobene kleti nimamo.«

Mala navihanka.

Mamica: »Mimica, koliko orehov hočeš?«

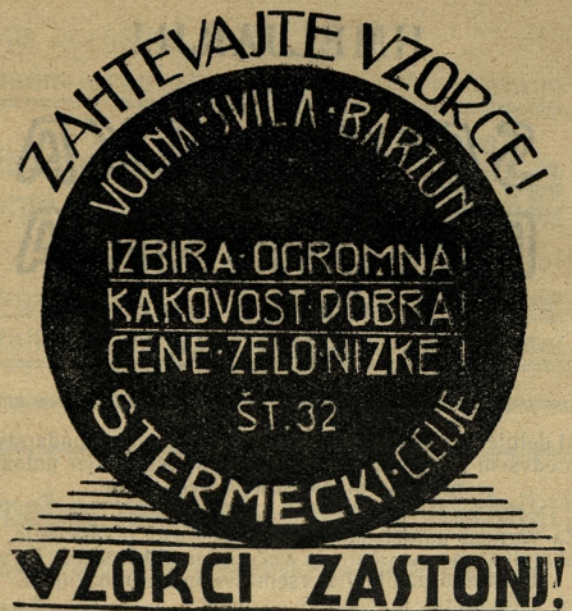
Mimica: »Tsi.«

Mamica: »Reci lepo tri, drugače ne dobiš nič.«

Mimica: »No, pa me vprašaj še enkrat.«

Mamica: »Torej, Mimica, koliko orehov hočeš?«

Mimica: »Sedem.«



FRANC STRUPI, Celje

Zaloga stekla, porcelana, svetiljk, okvirjev, šip itd.
Prevzema vsakovrstna steklarska dela.
Najnižje cene in točna postrežba.

IVAN RAVNIKAR CELJE

nudi umetna gnojila, semena, barve ter specerijsko in kolonialno blago po najnižjih cenah.

Najboljša

KAVA

pražena in sirova, v največji izbiri, v trgovini

Anton Fazarinc, Celje

Zaloga raznega žita, najboljše banaške moke itd.

Dobro blago! Velika izbira

Ker je cena za hmelj razmeroma nizka in še istega lahko

prodate

le za mal denar, zato je treba paziti, kje kupite dobro blago za obleke

po ugodni ceni

Vsak naj si pred nakupom ogleda cene blaga v izložbah pri Jos. Jelovšku

v Celju

ki nudi zares dobro blago po izredno nizkih cenah. Zato vsi v Aleksandrovo (prej Kolodvorsko) ulico št. 4, nasproti Roze Zamparutti, kjer boste dobili samo prvovrstno blago in tudi cene so take, da se boste z njimi zadovoljili ter prepričali, da to ni samo reklama, ampak resnica.

Solidna postrežba! Nizke cene!

HMELJARJI!

Vaš zavod je

**SAVINJSKA
POSOJILNICA
V ŽALCU**

registrov. zadr. z neomej. zavezo

ki deluje že **petdeseto** leto za povzdigo gospodarstva, predvsem hmeljarstva, Savinjske doline in kjer naložite najboljše in najvarneje svoj denar.

Za varnost naložb jamči poleg lastnega premoženja, ki obstoji iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še več tisoč zadružnikov z vsem svojim premoženjem.

Vloge na knjižice in tekoči račun sprejema od vsakogar in jih obrestuje najugodnejše.

Posojila daje proti poroštvu, na vknjižbo in proti astavi premičnin in vrednostnih papirjev pod najugodnejšimi pogoji.

Uradne ure: Ob delavnikih od 8—12 in od 2—6.
Ob nedeljah od 9—11.

HMELJARNA ŽALEC**I. jugoslovanski zavod za vkladanje in konzerviranje hmelja**

registrovana zadruga z omejeno zavezo

se priporoča za strokovno pripravlanje in basanje hmelja na vse načine (bale, balote, cilindre, zaboje), nadalje za vkladanje in lombardiranje (posojevanje proti zastavi) hmelja in za trgovsko in prometno posredovanje, vse to z jamstvom kulantne in solidne postrežbe in stroge diskrecije.

Obratna naprava je najmodernejše urejena, ima 10.000 m² skladiščnega prostora, 14 žveplarn, med temi 5 kurilnih, s skupno kapaciteto 200 stotov dnevno pri enkratnem porabljanju na dan. Hmeljarna je tudi opremljena s 10 stiskalnicami, z električnimi dvigalniki in z modernimi rešetalnimi stroji. V njej sami je več udobno urejenih stanovanjskih sob, ki so gg. komitentom na razpolago.

Zaloga vsakovrstnih hmeljskih vreč in umetnih gnojil

**HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE
LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 4000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem



Vlagatelji pri Ljudski posojilnici ne plačajo rentnega davka. — Stanje vlog nad 90,000.000 dinarjev

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Oblastna hranilnica

prej

Južnoštajerska hranilnica

Centrala MARIBOR, Trg Svobode

mariborske oblasti, podružnica
nasproti pošte, Cankarjeva ul.

Celje

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

Kmetijske družbe

v Celju (pri kolodvoru)

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpoki; zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

Hmeljarji!

Gnojite z apnenim dušikom!

To je najcenejše in najrentabilnejše dušičnato gnojilo domačega proizvoda! Z apnenim dušikom ne dajemo zemlji samo dušika, marveč tudi potrebnega apna.

Apneni dušik daje hmelju tako priljubljeno in vedno zaželeno gladko zeleno barvo! Navodila o načinu uporabe, potrebnih količinah, rentabilnosti, dobaviteljih, uspehih in cenah apnenega dušika daje: **Tvornica za dušik, Ruše pri Mariboru.**

V tej tvornici se dobiva tudi mešanica „Nitrofoskal-Ruše“, napravljena na poseben patentiran način iz gnojil: apneni dušik + kalijeve sol + superfosfat.

Sredstva za pobijanje škodljivcev

na drevju, trti, **hmelju** in žlahtnem grmičevju so: Arbinol, kvasija-les, modra galica, mazavo milo, švajnfurtsko zelenilo (strup), Sulfarol, Sulikol, apneni arzeniat

Zaloga v drogeriji „Sanitas“, Celje, Aleksandrova 5
ali pa v njeni podružnici v Ljubljani: le na Dunajski cesti števil. 5

Točna navodila o uporabi enega ali drugega sredstva, ki so vsa po vrsti preizkušena, dobite zastonj

PORZOL

je najzaneslivejše sredstvo za prašenje semena: pšenice, rži, ječmena, ovsa itd. proti trdi ali smrdljivi sneti, snežni plesni rži in pšenice, trdi sneti ječmena itd.

Pri prašenju semena s Porzolum

dobite zdrav in obilen pridelek, kaljivost semena se poveča in rast pospeši. Uporaba je enostavna in poceni, seme se opravi v 10 minutah in lahko takoj poseje. Prištedite 15 do 20% semena, dela in časa, ker ni treba seme namakati in zopet sušiti.

Navodila in cenik razpošiljata brezplačno

BILJANA A. D., BEOGRAD
Dušanovac — Telefon 3-80 — in glavna zaloga za Slovenijo
KMETIJSKA DRUŽBA LJUBLJANA

USTANOVLJENA LETA 1881

CELJSKA POSOJILNICA D. D. V CELJU, CELJE

V LASTNI HIŠI

Sprejema
hranilne vloge
od vsakogar, jih obrestuje naj-
ugodneje, nudi popolno varnost
in izplačuje
točno

NARODNI DOM

Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo

Izdaja uverenja za izvoz blaga

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100.000.000,—,
še lastna glavnica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14.500.000,—

MARIBOR
Aleksandrova ul. 11

PODRUŽNICI:

ŠOŠTANJ
— (v lastni hiši) —